

Τινὰ περί ἀδάμαντος ὑπὸ Ε. Λάουδερερ σ. 1014-1015.

Ίστορία τῆς τροφῆς τοῦ ἀνθρώπου, μετάφρασις Π. σ. 1182-1183.

ΙΑ. ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑΙ

Ἡ ὥρεια Γαβριέλλα, μυθιστόρημα Λυγούτσου Μαικῆ, μετάφρασις Α. Ι. Σκαλίδου καὶ Π. Ι. Φέρπου (Συνέχεια). Ἐν παραρτήματι, σ. 257-496.

Οἱ λαζαρόνοι τῆς Νεαπόλεως καὶ ὁ ἄγιος Ἰωσήφ, ἐκ τῶν τοῦ ΑΙ. Dumas μετάφρ. Ν. Γ. Π. σ. 773-781. — Μαθηταὶ ἐκπαιδευτηρίου ἐν Ἀμάτρ, κατὰ τὸν Paul de Kock ὑπὸ Ν. Γ. Π. σ. 812-831. — Οἱ ἀστέρες ἑμποροὶ τῶν ὁδῶν σ. 857-863. 903-910. — Τὰ ἐκ τῆς θαυμασίας δυστοχίματα, ὑπὸ Ν. Γ. Π. σ. 930-935. — Ἡ 4092α νόξ, κατὰ τὸν Ἀμερικανὸν Edgar Poe, σ. 963-968. 988-993. — Διὸς ἔρωτες: Εὐρώπη, ὑπὸ Σ. Ν. Β. σ. 977-983. — Ἀπίθανος ἱστορία, κατὰ τὸν Xan. de Montérin, ὑπὸ Ν. Γ. Π. σ. 1049-1065. — Ἱστορία ἐνός φαντάσματος (κατὰ τὸν Dickens) ὑπὸ Ν. Γ. Π. σ. 1171-1173. — Ὁ καλὴς πελαργός. (Ἀνατολικὸν διήγημα) Κατὰ τὸ γερμανικόν τοῦ Hauff, ὑπὸ Ν. Γ. Π. σ. 1175-1179. 1212-1217. — Τὸ λευκὸν ὁδὸν τῶν Κερμαξέιν, μετάφρασις Ἀρ. Βαμπᾶ 1226-1235.

ΙΒ. ΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΑ

Ἀπομνημονεύματα τοῦ Διαβόλου, δράμα μετάφρασις σ. 747-750. 784-793. 834-841. 940-948. 953-955. 993-1010. — Ὁ ἐγνωστὸς παντοῦ κωμωδία Alph. Karr, μετάφρ. Θ. Ι. Κολοκοτρώνη (Συνέχεια) σ. 751-757. — Φάσιν χαρακτήρ, ὑπὸ Α. Κ. Παπαρρόρηγοπούλου σ. 771-775. — Ἡ ἐν ὄρα γάμος, ἡθοπειὰ μονόπρακτος, ὑπὸ Ἰω. Καμπούρογλου σ. 889-903. 937-948. — Ἐρνάνης Οὐγκώ, μονόλογος Καρβίου, μετάφρασις Γ. Παράσχου σ. 974-976. — Δέν ἡϊεύρει γράμματα, κωμωδία εἰς πρῶν μίαν, κατὰ τὸ γερμανικόν, ὑπὸ Ἀγγ. Σ. Βλάχου σ. 1067-1077. — Ἀνταπόδοσις, χαρακτήρ πολιτικὸς ὑπὸ Α. Κ. Παπαρρόρηγοπούλου σ. 1105-1108. — Διὸς ἔρωτες. Σατέλη. (Vandeville) ὑπὸ Σ. Ν. Β. σ. 1109-1124. — Ἀττικαὶ νόκτες, Ἡ Δημοκρατία, ὑπὸ Σ. Ν. Βασιλειάδου, σ. 1145-1162.

Διὰ τοὺς γάμους τοῦ φίλου μου Α. Ίμμορίδου, ὑπὸ Ἰω. Καμπούρογλου σ. 757-758. — Οἱ Κρήτες ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, σ. 758. — Μυθοὶ ὑπὸ Ἀλ. Κατακουζηνό σ. 760. — Τὰ μνήματα, ποίημα ἀνέκδοτον Α. Σολωμοῦ σ. 814. — Πρὸ τοῦ κατήπτου, ὑπὸ Ἰω. Καμπούρογλου σ. 814. — Ἀσμάτιον, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, σ. 815. — Ὁ θάνατος τοῦ Διόντος Καλλέργου, ὑπὸ Γ. Ἀμπελᾶ σ. 863. — Πικρία;

ἄσμα, ὑπὸ Κλ. Παπαζογλου σ. 864. — Τὸ ἄσμα τοῦ Ὀρφέου, ὑπὸ Σ. Ν. Βασιλειάδου σ. 918. — Τὸ ἄσμα τοῦ Λωτοῦ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ σ. 919. — Ἐκ τῶν τοῦ Β. Οὐγὼ ἁμαρτιῶν καὶ Πονηρί, μετάφρ. εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν ὑπὸ Ε. Λ. σ. 920. — Εἰς τὸν Βύρωνα, ὑπὸ Ἀλ. Σούττου σ. 973-974. — Πόθος, ἀνέκδοτον ποίημα Σολωμοῦ σ. 974. — Μούσα δράπης (Σάτυρα) ὑπὸ Ἰω. Καμπούρογλου σ. 1030-1032. — Ποιητὴς θνήσκων, ὑπὸ Ἰω. Καμπούρογλου, σ. 1191-1192.

ΙΓ. ΑΝΑΜΙΚΤΑ

Ἐν τῷ ἔαρι, μετάφρ. Ν. Γ. Μοσχιδάκης σ. 745-746. — Κλειδοκόμδαλα, σ. 1189.

Μυρία ὄντα (Τὰ περιεργότερα τῶν τεχνῶν, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῆς φιλολογίας). 971-973. 1025-1028. 1083-1086. 1185-1188. 1242-1248.

Μωσαϊκόν, σ. 1190-1191. — Ἀνατολικὰ ἀποφθέγματα, σ. 1241-1242.

Ἀνέκδοτα σ. 759. 845-846. 1028-1030. 1036-1088.

Αἰνίγματα σ. 760.

Λύτεις γρίφων σ. 816. 864. 920. 976. 1032. 1088. 1156. 1192. 1248.

Ληγοπαίγνια. 1088. 1156.

Εἰκόνας: Σαπφώ (ἐν παραρτ.) σ. 873. — Βύρων 973. — Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Εὐρώπης σ. 981. — Ῥήγας ὁ Φοῦρλαῖος σ. 1090 (ἐν παραρτ.) — Συγκριτικὸς πίναξ τῶν διαφόρων ἀλφαβήτων (λιθογρ. παραρτ. φυλλ. κ'). — Σπουδαῖον Τρικρούπη, σ. 1220. — Ἀλιεῖς προσδαλλόμενοι ὑπὸ λευκῶν ἄρκτων (ἐν παραρτ.) σ. 1219. — Τὸ ἄντρον τοῦ διαβόλου (ἐν παραρτ.) σ. 1240.

Γρίφοι σ. 816. 864. 920. 976. 1032. 1088. 1156. 1192. 1248.

ΤΟ ΑΝΤΡΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

vvv

Ἡ ὁπή ἢ τὸ ἄντρον τοῦ Διαβόλου (Devil's hole), σπήλαιον ὠραιότατον καὶ μέγιστον κεῖται ἐν Derbyshire τῆς Ἀγγλίας.

Τὸ ἄντρον τοῦτο σχηματίζεται ἐν μέσῳ γιγαντιαίων βράχων, φαιὸν μᾶλλον ἢ μέλαν ἐχόντων χρώμα, ἐγειρομένων δὲ σχεδὸν κατὰ κάθετον εἰς ὕψος τριακασίων περίπου ποδῶν. Ὁ θύλος, ὁ σχηματίζων τὸ στόμιον τοῦ ἄντρον τούτου περιγράφει καμπύλην ἑκατὸν εἴκοσι

ποδῶν. Κατ' ἀρχάς, ὅταν τις εἰσέρχηται οὐδὲν δύναται νὰ διακρίνῃ ἐν τῇ φρικώδει σκοτίᾳ, ἣτις ἐπικρατεῖ ἐν αὐτῷ· βαθμηδὸν ὅμως οἱ ὀφθαλμοὶ συνειθισθέντες βλέπουσι πενιχροτάτας τινὰς καλύβας, κατοικουμένας ὑπὸ πτωχῶν ἀνθρώπων, οἵτινες πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν πλέκοντες σχοινία καὶ ὀδηγοῦντες τοὺς περιηγητὰς εἰς τὸ ἄντρον. Εἰς τὴν εἰσοδὸν ὑψοῦνται ὡς ἀπαίσσιος οἰωνὸς μακρὰ καὶ λεπτὰ ξύλα, σχῆμα ἀγχοῦνης ἔχοντα, ἅτινα χρησιμεύουσιν ἀπλῶς πρὸς πλοκὴν τῶν σχοινίων. Εἰς ἀπόστασιν ἐξήκοντα ποδῶν ἀπὸ τῆς εἰσόδου ὁ θόλος κλίνει καὶ σχεδὸν ἐγγίζει τὴν γῆν· τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐκλείπει καὶ μόνον διὰ δαδῶν δύναται τις νὰ προχωρήσῃ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ θόλος εἶναι χαμηλὸς ἐπὶ πολλὴν ὥραν προχωρῇ τις κύπτων. Εἰς τὸ πρῶτον δὲ ἀπαντῶμενον ἀνοικτὸν μέρος ὑπάρχει μικρά τις λίμνη, εὖρος ἔχουσα πεντήκοντα περίπου ποδῶν. Ταύτην παρελθὼν φθάνει τις εἰς αἶθουσαν ἀπέραντον ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε οὐδαμῶς αἱ δᾶδες δύνανται νὰ φωτίσωσιν ἐξ ὀλοκλήρου αὐτήν, καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ καταμετρηθῇ τὸ ὕψος καὶ τὸ βάθος αὐτῆς, ἀκολουθῶς εἰς δευτέραν λίμνην εὐρυτέραν τῆς πρώτης· ταύτην οἱ περιηγηταὶ διέρχονται ἐπὶ τῶν νώτων τῶν ὀδηγῶν. Εἰς τινὰ μέρη τὸ ὕδωρ σταλάζει καὶ πίπτει ὡς λεπτὴ βροχή. Ὀλίγον ἀπωτέρω εἰσχωρεῖ τις εἰς αἶθουσαν, ἐν ἣ τὰ σκότῃ εἰσὶν ἔτι φρικωδέστερα· ἡ αἶθουσα αὕτη καλεῖται ἄδυτον (chancel).

«Εἰς τὸ μέρος τοῦτο, λέγει τις περιηγητῆς, ἡ θανάσιμος σιγὴ, ἣτις ἀπὸ τῆς εἰσόδου ἐπικρατεῖ καὶ τοσοῦτο τὴν καρδίαν πιέζει, διακόπτεται ἀποτόμως διὰ τραχέων ἀσμάτων καὶ παταγῶδων ἤχων, προερχομένων ἐκ τῶν ἀνωτάτων τοῦ σπηλαίου μερῶν· τούτους δὲ ἐκπέμπει χορὸς γυναικῶν καὶ παιδίων, τοποθετημένων εἰς τὸ κοίλωμα βράχων ἀνωθεν τοῦ ἀδύτου, ἀλλ' εἰς μικρὰν ἀπόστασιν. Οἱ ὀδηγοὶ κινοῦσι τὰς δᾶδας αὐτῶν καὶ δεικνύουσι τὰ ταλαίπωρα ταῦτα ὄντα ὠχρὰ καὶ ἡμίγυμνα, ῥίπτον-

τα τοὺς θλιβεροὺς αὐτῶν στόνους ἐπὶ τῶν ζοφερῶν ἐκείνων ἀβύσσων. Εἶναι αἱ σύζυγοι αὐτῶν, εἶναι τὰ τέκνα των, ἅτινα ἐδιδάχθησαν οὕτω νὰ παριστῶσι εἶδος φανταστικοῦ μέρους ἐν τῷ φρικτῷ τούτῳ θεάματι. Πᾶς ἐπαναβλέπων τὸ φῶς αἰσθάνεται ἑαυτὸν ἀνακουφισθέντα ἀπὸ μεγάλου βάρους· φαίνεται αὐτῷ ὅτι ἐπὶ ὀλοκλήρον ἡμέραν ἔφερε τὸ βάρος ὀλοκλήρου τοῦ βράχου ἐκείνου ἐπὶ τοῦ στήθους του.»

ΑΣΙΑΤΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

~ ~ ~

Ἑβραϊκά.

Οἱ ἄνθρωποι λέγουσιν εἰς τὴν σφήκα:
«Οὔτε τὸ μέλι σου, οὔτε τὸ κέντρον σου.»

*

Τὸ στερεὸν ξύλον καίεται χωρὶς νὰ κάμνῃ θόρυβον· ἐν ᾧ δεμάτιον ἀκανθῶν καιόμενον θορυβεῖ καὶ τρίζει καὶ λέγει:
«Εἶμαι ξύλον καὶ ἐγώ.»

*

Οἱ ὑποκριταὶ κλέπτουσι τὸ δέρμα, ὅπως κατασκευάσωσιν ὑποδήματα διὰ τοὺς πτωχοὺς.

*

Ἡ κάμηλος ἐξήτει κέρατα καὶ ὁ Κύριος ἀφείλετο ἀπὸ αὐτῆς καὶ τὰ ὦτα.

*

Δυστυχία εἰς τὸν οἰκοδομοῦντα μεγάλην πύλην, χωρὶς νὰ ἔχῃ ὀπισθεν οἰκίαν!

—

Ἰνδικά.

Ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὅπλα εἰς ὅλους· εἰς τὴν τίγριν τοὺς ὄνυχας, εἰς τὸν ὄφιν τὸν ἰόν, εἰς τὸν μῦν τοὺς ὀδόντας, εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν συκοφαντίαν.

*

Ἐὰν φονεύσῃς τὸν ἐχθρὸν σου, εἶσαι βέβαιος ὅτι τῷ ἑκαμὲς κακόν;

*